

Якось сонечко казало:

— Буду все собі світити! —

Почув дощик: — Пуття мало,

От я краще буду лити!

— З тебе людям холод, слота, —

Каже сонечко і слуха.

Відрік дощик: — Не робота,

Як почнеться і посуха.

Зазмагались. — Хто все плодить:

Груші, сливи, огірочки?

— А без мене, — дощ доводить, —

Враз пов'януть всі садочки!

Так сперечались довгенько

І на тому покінчили,

Щоб робити звичайненько

Їм обом, як перш робили.